

lige tilbud vælges fra, fordi det er en måde at udtrykke sin utilfredshed på? Det synes vi ikke er klogt. Er det til gavn for en samlet set effektiv ressourcudnyttelse og sikring af et samlet overblik over borgernes livssituation, der jo kan ændre sig afgørende på kort tid?

Går vi så ind på tankegangen, melder der sig en række spørgsmål: Kommunerne skal udlevere markedsføringsmateriale fra leverandører – kender kommunerne indholdet af det, som leverandører reklamerer med over for borgerne? Kan kommunerne blåstemple en vare – i anførselstegn – de ikke kender indholdet af? Er der afsat tid, penge og sagsbehandlingsressourcer til, at kommunen kan vurdere og aktivt følge udviklingen af indholdet i den – i anførselstegn – vare? Skal den enkelte medarbejder godkendes på kompetencer, og følger godkendelsen medarbejderen, eller følger den firmaet?

Hvordan sikres et betryggende match mellem en borger, som kommunen gennem lang sagsbehandling har oparbejdet et kendskab til, og den leverandør, som nu anpriser sig med sine ydelser? Det er jo en ydelse til personlig og praktisk hjælp i den nævnte rækkefølge.

Servicebeviset fra kommunen er til – i anførselstegn – at købe en række ydelser for. Borgerne får ret til at disponere over skattefinansierede midler: Er der fornøden sikkerhed for, at disse midler anvendes efter formålet? Hvilken sikkerhed findes der for, at svage borgere ikke kommer i lommen på den stærke leverandør, som er vanskelig at fyre? Hvem fører tilsyn med disse forhold?

I bemærkningerne til lovforslaget lægges der op til, at borgerne skal påtage sig arbejdsgiverstatus. En række bemærkninger kredser om problemstillingen arbejdsmiljøregler for leverandøren. Hvem har instruktionsbeføjelse og dermed ansvar for, at det menneske, der leverer serviceydelsen, er omfattet af bl.a. arbejdsmiljøregler, ferielovgivning og lignende? Når det gælder arbejdsmiljøreglerne, kan der i henhold til bemærkningerne være tale om hele fire arbejdsgivere med instruktionsbeføjelser: borgeren, der er blevet bevilget et servicebevis; kommunen, der er lønudbetaler; det firma, som efter at have omdelt markedsføringsmaterialer har fået tildelt opgaven; eller, hvis det er en personlig aftale mellem borgere med servicebevis og en personlig leverandør, f.eks. en nabo.

Et lovforslag, der efter ministerens og regeringens udsagn er en del af regeringens kvalitetsreform, kan efter vores mening ikke siges at

leve op til den fine overskrift, når der kan stilles så mange spørgsmål i tilknytning til konstruktionen. Det ligner en ommer, men nu har vi stillet spørgsmålene, og vi vil selvfølgelig afvente svar på de mange spørgsmål, men grundlæggende er vi imod det her forslag, som vi synes rummer alle de elementer, der skal til for at gøre kerneydelsen i en velfungerende offentlig sektor endnu mere ubestemmelig og udflydende. Vi synes ikke, det er et klogt forslag. Men det er klart, at vi vil indgå i diskussionen i udvalgsammenhæng for at afbøde de værste skrubtudser heri, hvis det er muligt.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:20

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu har jeg forstået, at Socialdemokratiet er imod frit valg, og det er så det. Men hvis nu den enkelte borger får en større tilfredshed af og føler sig bedre tilpas ved at få mulighed for at vælge en anden til at udføre lige præcis det arbejde, som er fastsat, hvad skulle der så være i vejen for det?

Kl. 10:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

Orla Hav (S):

Vi er ikke principielt imod frit valg. Vi er imod et frit valg, som har den konsekvens indbygget i sig, at den forlods fører hen imod en bestemt leverandør af ydelsen. Så vi er såmænd ikke imod frit valg, men vi kan sagtens se, at det her er med til at lægge kimen til, at man fravælger en velfungerende offentlig sektor, og det er vi ikke interesserede i.

Kl. 10:20

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:20

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu svarer ordføreren, at ordningen skulle føre direkte hen til en bestemt leverandør af ydelsen. Det synes jeg jo ikke er rigtigt, for det er jo lige præcis et frit valg, at den enkelte ældre i den konkrete situation kan vælge, hvem vedkommende vil have som leverandør. Der står oven i købet, at det skal være en ordning, som er godkendt af kommunen, og dermed er kvalitets-sikringen jo helt på plads, så der også er tryk-